

Ένα Όνειρο που Έγινε Πραγματικότητα...

Κάποια πράγματα στη ζωή μας τα οποία εμείς θεωρούμε δεδομένα ή συνηθισμένα, για άλλους ανθρώπους αποτελούν όνειρο ζωής αφού είναι τόσο δύσκολο γι' αυτούς να τα πραγματοποιήσουν

Τέσσερις μικρές ιστορίες που σφράγισαν το TELETHON 2008

Τέσσερις από τις όμορφες αυτές εμπειρίες των ασθενών μας, οπτικογραφήθηκαν για να προβληθούν στον Τηλεμαραθώνιο του Telethon 2008, την Τρίτη 3 Ιουνίου από την κρατική τηλεόραση.

Το TELETHON έκανε τα όνειρα κάποιων Μυοπαθών συνανθρώπων μας πραγματικότητα. Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του και της προσφοράς του προς το Σύνδεσμο Μυοπαθών Κύπρου, το TELETHON κατάφερε με τη βοήθεια χορηγών και υπηρεσιών του κράτους, να χαρίσει απέραντη χαρά σε ενήλικες και ιδιαίτερα σε παιδιά.

Αντρέας Βλάσσης

Ο Ανδρέας Βλάσσης 28 χρόνων από τη Σωτήρα Αμμοχώστου, πάσχει από Μυϊκή Δυστροφία. Μετακινείται μόνο με το ηλεκτρικό τροχοκάθισμα του και το βράδυ κοιμάται με τη βοήθεια αναπνευστήρα. Το όνειρο του ήταν μια μέρα να επισκεφτεί την έδρα της αγαπημένης του ομάδας... Το νέο στάδιο Καραϊσκάκη.

Ο Αντρέας δεν είχε ταξιδέψει ποτέ στο εξωτερικό. Όμως πάντα πίστευε πως κάποτε θα τα κατάφερνε. Εδώ και μερικά χρόνια, η οικογένεια του προσπάθησε επανειλημμένα να ταξιδεύσει με τον Αντρέα στην Ελλάδα, όμως διάφορες δυσκολίες καθώς και η ιδιαιτερότητα της κατάστασης του δεν τους επέτρεψαν να πραγματοποιήσουν αυτό το ταξίδι. Έτσι και οι λίγες ελπίδες που είχε ο Αντρέας για να επισκεφθεί την Αθήνα εξανεμίστηκαν.



Το TELETHON μαθαίνοντας ότι τελικά παρά τις προσπάθειες του Ανδρέα δεν κατάφερε να κάνει αυτό που τόσο πολύ ήθελε, ανέλαβε αμέσως δράση. Αντιμετωπίσαμε δυσκολίες. Λήφθηκαν υπόψη πολλές λεπτομέρειες και εισηγήσεις των γιατρών του. Ένα τέτοιο ταξίδι θα μπορούσε να ταλαιπωρήσει αφάνταστα τον Αντρέα και τελικά να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία του.

Ταυτόχρονα έγιναν διευθετήσεις για τη χορηγία του ταξιδιού αλλά και το συντονισμό μας με τον Ολυμπιακό. Για το σκοπό αυτό θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά το ταξιδιωτικό γραφείο Flexi-flyers που πρόθυμα χορήγησε το ταξίδι μας. Συνολικά ταξιδεύσαμε έξι άτομα.

Στο κάλεσμα μας η διοίκηση του Ολυμπιακού όχι μόνο προθυμοποιήθηκε να επιτρέψει στον Αντρέα να επισκεφθεί το στάδιο αλλά τον προσκάλεσε να ζήσει από κοντά τον παλμό του αγώνα που έδωσε ο Ολυμπιακός στην τελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος. Η εμπειρία να παρακολουθήσει κανείς έναν αγώνα σε ένα τέτοιο στάδιο είναι μοναδική. Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή όταν παίχτες της αγαπημένης του ομάδας, ήρθαν κοντά του, του έσφιξαν το χέρι και του χάρισαν μια φανέλα με όλες τις υπογραφές των ποδοσφαιριστών.

Η καρδιά του Αντρέα σφραγίστηκε με την ωραιότερη εμπειρία της ζωής του. Στο στάδιο Καραϊσκάκη έβλεπε το όνειρο του να γίνεται πραγματικότητα. Όλα όσα παρακολουθούσε στη μικρή οθόνη και στις σελίδες των περιοδικών, όλα μα όλα αυτά, τα έβλεπε να ζωντανεύουν μπροστά του.

Στο ταξίδι μας περάσαμε κάποιες στιγμές ταλαιπωρίας. Παρόλα αυτά όμως, επιστρέφοντας στην Κύπρο, όλοι μας νιώσαμε μια απέραντη ικανοποίηση. Νιώσαμε ότι τα καταφέραμε. Μπορεί κάποια επιθυμία να είναι δύσκολο να υλοποιηθεί, αλλά ποτέ δεν ξέρεις πόση δύναμη κρύβει μέσα της, πόσο πολύ θέλει να πραγματοποιηθεί.

Δημήτρης Νικολάου

Ο μικρός Δημήτρης Νικολάου είναι 9 χρόνων. Ζει στη Λάρνακα με τους γονείς και τις δύο μεγαλύτερες αδελφές του. Ο Δημήτρης πάσχει από μυοπάθεια αλλά αυτό δεν τον εμποδίζει να πηγαίνει στο σχολείο του, στην πέμπτη τάξη του δημοτικού. Το όνειρο του είναι, όταν μεγαλώσει να γίνει αστυνομικός και να πετάξει μια μέρα με το ελικόπτερο.

Το TELETHON θέλοντας να δώσει χαρά στο Δημήτρη, ζήτησε τη βοήθεια του Αρχηγού Αστυνομίας Ιάκωβου Παπακώστα. Ο Αρχηγός ανταποκρίθηκε



πρόθυμα στο κάλεσμα μας, και έτσι με τη βοήθεια της Αστυνομίας καταστρώσαμε μια όμορφη έκπληξη για το Δημήτρη.

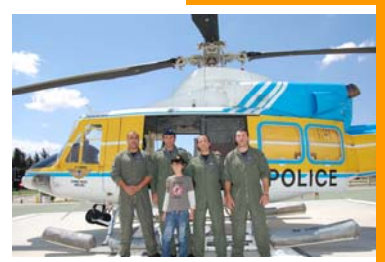
Την Παρασκευή 9 Μαΐου, μεταβήκαμε στο σπίτι του. Αφού ανταλλάξαμε μερικές κουβέντες μαζί του μας επανέλαβε την επιθυμία του.

Του είπαμε ότι εκείνη τη μέρα θα προσπαθήσουμε να κάνουμε την επιθυμία του πραγματικότητα. Του εξηγήσαμε ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας, ετοίμασε για τον ίδιο μια συναρπαστική έκπληξη. Η επιθυμία του να πετάξει με ελικόπτερο θα γινόταν πραγματικότητα, και θα πετούσε από τη Λάρνακα στο Αρχηγείο Αστυνομίας για να συναντήσει τον ίδιο τον Αρχηγό. Ο Δημήτρης ένιωθε ενθουσιασμένος και τα ματάκια του παρόλον που έλαμπαν από χαρά έδειχνε λίγο συγκρατημένος μήπως κάτι δεν πάει όπως του είχαμε περιγράψει. Με λίγα λόγια δυσκολευόταν να το πιστέψει.

Έξω από την πολυκατοικία που διαμένει η οικογένεια του Δημήτρη, τον ανάμενε ένα περιπολικό το οποίο το μετέφερε στο αεροδρόμιο Λάρνακας. Εκεί τον παρέλαβαν οι πιλότοι της Αστυνομίας και τον οδήγησαν στο ελικόπτερο. Οι πιλότοι μίλησαν στο Δημήτρη για το ελικόπτερο και τη διαδρομή που θα κάναμε μέχρι τη Λευκωσία. Η χαρά του ήταν μεγάλη. Η απογείωση και στη συνέχεια η πτήση ήταν κάτι πρωτόγνωρο και συναρπαστικό. Τα αισθήματα ήταν ανάμικτα αλλά ποτέ δεν άφηνε την ανησυχία του να φανεί στο πρόσωπο του. Μετά από περίπου 15 λεπτά πτήσης προσγειωθήκαμε στο Αρχηγείο Αστυνομίας. Στο ελικοδρόμιο τον περίμεναν μέλη της αστυνομίας μαζί με τη μητέρα και την αδελφή του. Όλοι μαζί μεταβήκαμε στο γραφείο του Αρχηγού. Ο κύριος Παπακώστας επεφύλαξε στον Δημήτρη ένα θερμό καλωσόρισμα. Ο Αρχηγός άρχισε να μιλάει με τον Δημήτρη, ο οποίος μεταξύ άλλων τον ευχαρίστησε και του είπε ότι, όταν μεγαλώσει θέλει να γίνει αστυνομικός για να συλλαμβάνει τους 'κακούς'. Ο κύριος Παπακώστας έφερε στη συνέχεια τα δώρα για τον Δημήτρη... Ένα φουλάρι, μια φανέλα και ένα καπελάκι της αστυνομίας, και στη συνέχεια του επεφύλαξε το πιο μεγάλο δώρο, ένα ελικόπτερο. Η μητέρα του Δημήτρη κυρία Δώρα Νικολάου συγκινημένη ευχαρίστησε τον Αρχηγό.

Στη συνέχεια ο Δημήτρης μεταφέρθηκε στο ελικοδρόμιο από όπου θα έπαιρναν το ελικόπτερο για να επιστρέψουν στη Λάρνακα. Πριν την αναχώρηση οι Πιλότοι της αστυνομίας, έδωσαν μερικά αναμνηστικά δώρα στο Δημήτρη τον αγκάλιασαν και του ευχήθηκαν ότι καλύτερο στη ζωή του.

Ο Δημήτρης επέστρεψε στη Λάρνακα κάνοντας ακόμα ένα μικρό ταξίδι με το ελικόπτερο. Δεν γνωρίζουμε πόσο κοντά φτάσαμε στο όνειρο του. Ξέρουμε όμως ότι του προσφέραμε ένα μικρό ταξίδι χαράς μέσα στο δύσκολο ταξίδι της ζωής του...



Αντρέας Μάσσου

Ο Αντρέας είναι 14 χρονών πάσχει από ένα είδος Μυοπάθειας και φοιτά στο Γυμνάσιο. Έχει μια αδελφή και δύο αδελφούς και ζουν με τους γονείς τους στη Λεμεσό.

Το TELETHON θέλοντας να γνωρίσει τον Αντρέα και να του χαρίσει κάτι που θα τον ευχαριστούσε, επικοινωνήσε μαζί του. Για τον Αντρέα δεν ήταν καθόλου δύσκολο να αποφασίσει τι θα ήθελε να του χαρίσει το TELETHON. Η απάντηση του ήταν άμεση. Ήθελε να είναι συνοδηγός σε μια ειδική διαδρομή μέσα σε ένα αγωνιστικό αυτοκίνητο.

Την 1^η του Μάη στην περιοχή Lady's Mile στήθηκε το 'σκηνικό'. Ο Κύπριος πρωταθλητής του ράλι, Νίκος Θωμά περίμενε τον Αντρέα με το αυτοκίνητο του για να κάνει την επιθυμία του πραγματικότητα. Ο Αντρέας και τα αδέρφια του δεν έκρυβαν τον ενθουσιασμό τους όταν αντίκρισαν το αυτοκίνητο. Η χαρά όμως ήταν έκδηλη και στα πρόσωπα των γονιών τους.

Ο οδηγός του αυτοκινήτου Νίκος Θωμά μίλησε για λίγο με τον Αντρέα και του έδωσε μια περιγραφή του αυτοκινήτου και της μικρής διαδρομής που θα έκαναν. Ο Αντρέας, έχοντας πάντα ένα χαμόγελο στα χείλη, κάθισε στο αγωνιστικό αυτοκίνητο με τη βοήθεια του πατέρα του. Τον έδεσαν με τις ζώνες ασφαλείας και του φόρεσαν το προστατευτικό κράνος. Το αυτοκίνητο μπήκε στη γραμμή αφετηρίας.

Όλοι είχαμε μια μικρή αγωνία να πάνε όλα καλά. Ο θόρυβος που έκανε η μηχανή του αυτοκινήτου μας προετοιμάζε για το ότι θα ακολουθούσε. Το αυτοκίνητο έκανε την εκκίνηση του και σε λίγα δευτερόλεπτα πήρε μεγάλη ταχύτητα. Ομολογουμένως το θέαμα ήταν εκπληκτικό για όσους δεν το έχουν ξαναζήσει από κοντά. Το αυτοκίνητο ανέπτυξε ιλιγγιώδη ταχύτητα στο χωματόδρομο αφήνοντας πίσω του σύννεφα σκόνης. Φυσικά ο οδηγός Νίκος Θωμά ήξερε πολύ καλά τι έκανε και η κούρσα αυτή, όσο κι αν φαινόταν τρομακτική για μας, δεν ήταν τόσο επικίνδυνη.

Όταν τέλειωσε η κούρσα, τα αδέρφια του Αντρέα έτρεξαν και άνοιξαν την πόρτα του αυτοκινήτου. Ο Αντρέας είχε ένα πλατύ χαμόγελο ικανοποίησης. Το ρωτήσαμε πως ήταν... και αν του άρεσε και αυτός μας έλεγε 'ήταν ωραία, ευχαριστώ!'. Το σίγουρο ήταν ότι δεν μπορούσε να εκφράσει τα συναισθήματα του αλλά το ύφος μαρτυρούσε μια απέραντη κρυμμένη χαρά.

Στη συνέχεια όλα τα αδέρφια του Αντρέα έκαναν μια μικρή κούρσα με το αυτοκίνητο καθώς ο Νίκος Θωμά δεν μπορούσε να τους χαλάσει χατίρι.



Οι γονείς του δεν σταμάτησαν να μας ευχαριστούν. Και πραγματικά νιώθαμε ότι οι ευχαριστίες τους έβγαιναν από την καρδιά τους. Η δική μας ικανοποίηση ήταν η δική τους χαρά και ιδιαίτερα η χαρά που πήρε ο Αντρέας.

Θα ήθελα πολύ να ήξερα τι σκέψεις μπορούσε να κάνει ένα παιδί σαν τον Αντρέα, τη στιγμή που μια επιθυμία του γίνεται πραγματικότητα. Πριν φύγουν του έσφιξα το χέρι και το φίλησα. Και μου είπε σχεδόν ψιθυριστά, "ήταν το όνειρο μου"...

Αμαλία Τσολάκη

Η κυρία Αμαλία Τσολάκη είναι 56 χρονών, έχει δύο κόρες, δυο εγγονάκια και ζει στο Στρόβολο με το σύζυγο της.

Η κυρία Αμαλία ήταν πρόθυμη να λάβει μέρος στο TELETHON και να κάνουμε για αυτήν ένα τηλεοπτικό ρεπορτάζ για τον Τηλεμαραθώνιο. Τη γνωρίζαμε πολύ λίγο, μέχρι την ημέρα που την επισκεφτήκαμε για το ρεπορτάζ. Γνωρίζοντας λίγο καλύτερα την κυρία Αμαλία διαπιστώνεις γρήγορα ότι έχεις απέναντι σου έναν εξαιρετικό άνθρωπο.

Είναι μια γυναίκα γεμάτη ελπίδα και αγάπη για τη ζωή παρόλη την ταλαιπωρία που περνάει με την κατάσταση της υγείας της. Η κύρια Αμαλία πάσχει από την ασθένεια ALS, ένα είδος μυοπάθειας εξελικτικής μορφής. Είχε τα πρώτα συμπτώματα πριν από δύο χρόνια, όμως η ραγδαία εξέλιξη της ασθένειας την άφησε σχεδόν τετραπληγική. Στη συνέντευξη της μας περιγράφει πως αντιμετωπίζει τη δύσκολη αυτή κατάσταση, τις σκέψεις της και τα αισθήματα της. Τα λόγια της είναι συγκεκριμένα και ουσιαστικά και πάντα πλημμυρισμένα με θετική ενέργεια.

Η κυρία Αμαλία δεν έτυχε καμιάς ανώτερης μόρφωσης, όμως μιλώντας μαζί της νιώθεις ότι κρύβει ένα απέραντο κόσμο γνώσης. Μέσα από τα λόγια της καταλαβαίνεις ότι ήταν μια δυναμική γυναίκα που έκανε τα πάντα... δούλευε, κρατούσε το σπίτι της με ότι έπρεπε να κάνει μια τέλεια οικοκυρά, φροντίζοντας άψογα την οικογένειά της. Αυτό που σε καθηλώνει όμως είναι η αγάπη της για τη ζωγραφική. Οι τοίχοι στο σαλόνι και την τραπεζαρία του σπιτιού της είναι γεμάτοι από δικές της δημιουργίες. Οι πίνακες αντανακλούν το ταλέντο της και με ένα ανεξήγητο τρόπο, δηλώνουν την αγάπη με την οποία τους έφτιαξε. Μας είπε ότι όλοι οι πίνακες είναι σαν τα παιδιά της, και δεν πρόκειται να πουλήσει κανέναν. Για το TELETHON όμως θα κάνει μια εξαίρεση. Θα ετοιμάσει έναν πίνακα ειδικά για να δημοπρατηθεί το βράδυ του Τηλεμαραθωνίου. Η χειρονομία της μας τιμούσε ιδιαίτερα και μας έκανε να νιώθουμε μεγάλη εκτίμηση.



Μερικές μέρες μετά τη συνάντησή μας με την κυρία Αμαλία, αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι για αυτήν, προς ένδειξη εκτίμησης. Κάτι που θα της έδινε μεγάλη χαρά και ικανοποίηση. Αποταθήκαμε λοιπόν στο Δήμαρχο Στροβόλου, κ. Σάββα Ηλιοφώτου ο οποίος πρόθυμος να βοηθήσει μας απάντησε θετικά. Τον ερχόμενο Ιούνιο σε ημερομηνία που θα καθοριστεί σύντομα, θα πραγματοποιηθεί η πρώτη προσωπική έκθεση ζωγραφικής της κυρίας Αμαλίας Τσολάκη. Η έκθεση ζωγραφικής θα πραγματοποιηθεί σε αίθουσα του Δημαρχείου Στροβόλου.



Στους πίνακες της η κυρία Αμαλία αποτύπωσε εικόνες από τη ψυχή της. Το ταλέντο και η δύναμη της για δημιουργία απέδωσαν υπέροχους πίνακες με προσωπογραφίες και τοπία. Η προσωπική της έκθεση θα αποτελέσει την τεκμηρίωση του ταλέντου της αλλά και την κατάθεση της πορείας της στη ζωή. Μιας πορείας που δίνει μαθήματα αγάπης και θάρρους σε όλους εμάς, που θεωρούμε κάποια πράγματα δεδομένα ή συνηθισμένα.

